

21. IV. 1945

Wyd. A

Rok II.

Proletariusze wszystkich krajów, łączcie się!

Cena 5 złotych

Nr 109 (215)

21. IV. 1950



Nowiny Rzeszowskie

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rzeszów — Przemyśl — Krosno, piątek, 21 kwiecień 1950



Przyjaźń i pomoc Związku Radzieckiego fundamentem i motorem nowej epoki w życiu naszego narodu

Centralna akademія w Warszawie w 5 rocznicę podpisania układu polsko — radzieckiego

WARSZAWA. Z OKAZJI PIĄTEJ ROCZNICY PODPISANIA UKŁADU POLSKO-RADZIECKIEGO O PRZYJAŹNI, POMOCY WZAJEMNEJ I WSPÓLPRACY POWOJENNEJ, ODBYŁA SIĘ DNIA 20 BM. UROCZYSTA AKADEMIA W PANSTWOWYM TEATRZE POLSKIM W WARSZAWIE, ZORGANIZOWANA PRZEZ ZARZĄD GŁÓWNY TOWARZYSTWA PRZYJAŹNI POLSKO - RADZIECKIEJ, POD PROTEKTORATEM PREMIERA TOW. J. CYRANKIEWICZA.

Rabanowski, Michejda, Baranowski, podsekretarz stanu minister tow. Ber- man, przewodniczący ZG TPP-R Tu- reniec, I sekretarz Komitetu War- szawskiego PZPR Jarosiński, prze- wodnicząca Ligi Kobiet Sztachelska, przewodniczący ZG ZMP tow. Mat- win, rektor Politechniki Warszawskiej Warchałowski, przodownicy pracy: Stanisław Twardy i Maria Wójcik.

Przy hucznych oklaskach zaproszo- ny został do prezydium ambasador ZSRR w Warszawie Wiktor Lebie- diew.

Uroczystość zagałł premier tow. Józef Cyrankiewicz.

Słowa premiera tow. Cyrankiewi- cza zebrani przyjęli burzliwymi o- klaskami.

Referat o znaczeniu układu polsko- radzieckiego wygłosił minister O- światy tow. Stanisław Skrzyszewski. Zebrani nagrodzili przemówienie min. tow. Skrzyszewskiego gorącymi oklaskami, urządzając gorącą owację na cześć wieczystej przyjaźni polsko- radzieckiej. Długo rozlegały się o- krzyki: STALIN, BIERUT.

Dźwięki Międzynarodówki podchwy- tują wszyscy obecni na sali.

W części koncertowej wystąpili wy-

bitni artyści polscy i radzieccy: Ban- drowska Turska, Wyrzykowski, Ma- ciejewski, Nadzieja, Kazancera (śpiew), Igor Bezrodny (skrzypce), Lew Oborin (fortepian) i chór Pol- skiego Radia. Na program złożyły się: Kantata o Stalinie, fragmenty z poematu „Dobrze”, poemat „Słowo o Stalinie”, fragmenty oper: „Halka” i Eugeniusz Oniegin“

**Depesza Prezydenta RP.
Bolesława Bieruta
do przewodniczącego
Prezydium
Rady Najwyższej ZSRR
N. M. Szwerņika**

WARSZAWA. Z okazji 5 rocznicy podpisania układu polsko-radzieckiego, prezydent RP Bolesław Bierut wystoso- wał do przewodniczącego Pre- zydium Rady Najwyższej ZSRR N. M. Szwerņika depe- szę następującej treści:

DO
PANA N. M. SZWERŃIKA
PRZEWODNICZĄCEGO
RADY NAJWYŻSZEJ
ZWIĄZKU SOCJALISTY-
CZNYCH REPUBLIK
RADZIECKICH
MOSKWA—KREML

W piątą rocznicę podpisania układu polsko-radzieckiego o przyjaźni, współpracy i wzajemnej pomocy, przesyłam w imieniu narodu polskiego dla narodów Związku Radzieckiego najserdeczniejsze, braterskie pozdrowienia.

Stwierdzam z radością, że w okresie minionego pięciolecia nasza przyjaźń i współpraca we wszystkich dziedzinach stale się pogłębiały, umożliwiając memu krajowi zwycięskie zakończenie planu trzyletniego, zapoczątkowanie planu budowy podstaw socjalizmu i rozkwit jego sił twórczych opartych na najlepszych tradycjach narodu polskiego.

Układ polsko-radziecki był w tym czasie i będzie na przysz- łość cennym wkładem do zwycięskiej walki przeciwko agresywnym zakusom międzynarodowego obozu imperialistycznego i przyczyni się do pokrzyżowa- nia wszelakich machinacji imper- ialistycznych.

Umocniając stale nasz sojusz z potężnym Związkiem Radzieckim wzmacniać będziemy nieustannie olbrzymie, niewyczerpane siły wszechświatowego obo- zu pokoju, któremu przewodzi Związek Radziecki i wielki Stalin.

BOLESŁAW BIERUT

Przy dźwiękach hymnów narodowych: polskiego i ra- dzieckiego przybył na akademię prezydent RP Bolesław Bierut.

Na sali obecni są: członkowie Rady Państwa, członkowie Biura Politycznego KC PZPR, — członkowie rządu z pre- mierem tow. J. Cyrankiewiczem, wicepremierami: tow. H. Mincem i Korzyckim oraz marszałkiem Polski Rokossow- skim na czele, przedstawiciele władz naczelnych stronnictw politycznych, organizacji społecznych i młodzieżowych, przodownicy pracy oraz reprezentanci świata nauki i sztuki.

W łóżach zajęli miejsca przedsta- wiciele korpusu dyplomatycznego państw zaprzyjaźnionych, z dzieka- nem korpusu, ambasadorem ZSRR W. Lebediewem na czele.

Akademię przewodniczył premier Cyrankiewicz.

W prezydium zasiadli: członkowie Rady Państwa: wicemarszałek Sejmu tow. Zambrowski, przewodniczący CRZZ tow. Zawadzki, przewodniczą- cy NIK tow. Józwiak-Witold, marsza- łek Polski Rokossowski, ministrowie: Modzelewski, Wolski, Skrzyszewski

Przemówienie prem. tow. Józefa Cyrankiewicza

Otwierając akademię, którą czei- my 5 rocznicę podpisania paktu przy- jaźni i pomocy pomiędzy Polską i Związkiem Radzieckim, witam prezy- denta Rzeczypospolitej Polskiej, przewodniczącego Polskiej Zjednoczo- nej Partii Robotniczej tow. Bolesła- wa Bieruta. (Długotrwałe oklaski).

Witam przybyłego na akademię i proszę o zajęcie miejsca w prezy- dium ambasadora Związku Radzieck- iego — Wiktora Lebediewa (długo- trwałe i burzliwe oklaski).

Pięć lat temu w momencie podpisy- wania paktu przyjaźni i pomocy wzajemnej pomiędzy Polską a Związkiem Radzieckim trwała jeszcze wojna z dogorywającym od ciosów Armii Ra- dzieckiej faszyzmem hitlerowskim. Pięć lat temu dymity jeszcze zgłisz- cza miast i wsi, z których potężne ciosy Armii Oswobodzicielki wypęda- ły hitlerowskiego okupanta. Polska wówczas wracała do życia. Przywró- ciła ją do życia ofiarą i bohaterska walka o wolność narodów i demokra- cję, toczoną przez narody Związku Radzieckiego, przez niezwyciężoną Armię Radziecką. Przywrócili ją do życia żołnierze polscy, którzy obok Armii Radzieckiej tocząc walkę o wolność narodów wyzwolali Polskę, przywracała ją do życia zdecydowaną wolą ludu polskiego który tworząc zaczątek władzy ludowej w pod- ziemnych Radach Narodowych

postanowił ująć władzę w swoje ręce, przywracał ją do życia, przywracał do wolności sojusz polsko-radziecki, którego udokumentowaniem był za- warty pięć lat temu pakt przyjaźni i pomocy. Ten pakt był fundamentem wszystkiego, co żyło, co odbudowywa- ło się, co rozwijało się w Polsce w ciągu tych pięciu lat.

I jeżeli dzisiaj mierzymy tym pię- cioleciem olbrzymi dorobek narodu polskiego, olbrzymie osiągnięcia klas- sy robotniczej osiągnięcia polityczne i gospodarcze, gdy szybki i niepo- wstrzymany rozwój Polski Ludowej otworzył przed naszą ojczyznę takie perspektywy, jakich naród nasz nie miał i nie mógł mieć nigdy w swojej przeszłości — to zdajemy sobie jasno sprawę że fundamentem i motorem nowej epoki w życiu naszego narodu jest przyjaźń i pomoc Związku Ra- dzieckiego.

Bilans pięciolecia, dorobek Polski Ludowej, jest równocześnie na wszy- stkich polach, bilansem działania

Referat tow. Skrzyszew- skiego o znaczeniu układu polsko-radzieckiego, wy- głoszony na akademii w Warszawie — podamy w numerze jutrzejszym.

**Depesza
premera Cyrankiewicza
do Generalissimusa
Stalina**

WARSZAWA. Z okazji 5-tej rocznicy podpisania układu polsko-radzieckiego premier Józef Cyrankiewicz wystosował do Generalissimusa Józefa Stalina depeszę następującej treś- ci:

DO
GENERALISSIMUSA
S T A L I N A
MOSKWA—KREML

W piątą rocznicę podpisania układu o przyjaźni i wzajemnej pomocy między Rzeczpospolitą Polską a Związkiem Radzieckim przesyłam w imieniu Rządu Polskiego najserdeczniejsze życzenia dla narodów Związku Radzieckiego oraz osobiste dla Pana, Panie Premierze.

Podpisany pięć lat temu so- jusz polsko-radziecki stanowi historyczny zwrot we współży- ciu naszych narodów. Fakt ten zapoczątkował nową erę braterskich stosunków wzajem- nych i równocześnie stworzył dla narodu polskiego warunki prawdziwej niepodległości, bez- pieczeństwa i pokojowego roz- woju, warunki szybkiej odbu- dowy i dopomógł wkroczeniu na szlak socjalistycznego budow- nictwa.

Równocześnie układ o przy- jaźni i wzajemnej pomocy mię- dzy Polską i Związkiem Ra- dzieckim jest i będzie jednym z nierozwalnych ogniw obozu pokoju, do którego należą wszystkie miłujące pokój narody, skupione wokół Związku Ra- dzieckiego.

Toteż naród polski, pogłębia- jąc w dalszym ciągu przyjaźń ze Związkiem Radzieckim, wzmagając wysiłek wokół so- cjalistycznego budownictwa, u- czyni wszystko, aby wnieść jak największy wkład do obozu walczącego przeciw zakusom imperializmu o utrwalenie po- koju i niepodległości narodów.

JÓZEF CYRANKIEWICZ

paktu o przyjaźni ze Związkiem Ra- dzieckim. Działanie paktu, pomoc, przykład pierwszego kraju socjali- zmu, mocno utrwalone granice na Od- rze i Nysie — to wszystko stworzyło warunki, w których w pełni mogła się objawić siła żywotna i patriotyzm narodu polskiego. Dlatego też rocz- nica podpisania tego paktu jest dla całego narodu polskiego okazją do mocnego zmanifestowania uczuć naj- głębszej przyjaźni z narodami Związ- ku Radzieckiego, uczuć solidarności międzynarodowej, uczuć wdzięczności, uczuć podziwu i miłości do wiel- kiego wodza narodu radzieckiego, do wielkiego przyjaciela naszego naro- du do zwycięskiego wodza wielkiej wojny o oswobodzenie narodów Eu- ropy od faszyzmu, do wodza wiel- kiej walki o pokój i postęp — JÓZE- FA STALINA (długotrwałe i burzli- we oklaski).

Ta rocznica, bilans pięciolecia, bi- lans pięciu lat działania paktu przy- jaźni pomiędzy Polską a Związkiem Radzieckim, staje się dla narodu polskiego bodźcem do jeszcze bar- dziej wyteżonej pracy wokół socjali- stycznego budownictwa, wokół po- większenia naszego polskiego wkła- du w potęgę obozu pokoju, którego trzonem jest Związek Radziecki, któ- rego siła jest nadzieją całej ludzkoś- ci w walce o pokój i postęp. (długo- trwałe oklaski).

Układ o przyjaźni, pomocy wzajemnej i współpracy ze Związkiem Radzieckim jest fundamentem odbudowy — jest gwarancją dalszego rozkwitu Polski

Oświadczenie Rządu RP, wygłoszone przez Prem Cyrankiewicza na posiedzeniu Sejmu Ustawodawczego

WARSZAWA. Wysoka Izbo! 5 lat, które mija od podpisania układu o przyjaźni, pomocy wzajemnej i współpracy powojennej pomiędzy Polską a Związkiem Radzieckim stanowi niewątpliwie okres, który pozwala narodowi polskiemu w pełni zdać sobie sprawę z tego, że pakt ten napelił treścią wszystkie dziedziny naszego życia, że pakt ten legł u podstaw wyzwolenia Polski, że był fundamentem odbudowy Polski, że pakt ten jest stałym, coraz silniej działającym czynnikiem rozwoju Polski, że pakt ten jest gwarancją bezpieczeństwa Polski i pokojowego rozwoju naszego narodu, że pakt ten jest ważnym czynnikiem takiego układu skłonionych wokół Związku Radzieckiego międzynarodowych sił postępu i pokoju, o który rozbijają sobie głowy imperialiści, szcując do nowej wojny, rewizjoniści mogący tylko na papierze zabawić się w rysowanie nowych granic, reakcjoniści, monopolisci kapitalistyczni, którym nie w smak jest, że coraz więcej narodów i krajów wyzwala się z pod ich panowania i eksploatacji. Dlatego to pakt ten ma swoje olbrzymie, podstawowe, historyczne znaczenie dla możliwości rozwoju Polski Ludowej, dla bezpieczeństwa narodu i dlatego przyjaźń Polsko-Radziecka jest ważnym czynnikiem wzmocnienia międzynarodowego obozu pokoju, którego rosnąca siła jest z kolei podstawową gwarancją bezpieczeństwa i rozwoju Polski.

Bywają pakt i układy dyplomatyczne, które z biegiem lat więdną, usychają, rozlatują się pod wpływem wymowy życia. Są to pakt i układy zawierane wbrew życiu, wbrew logice historii, wbrew woli narodu, wbrew interesom ludów, dla skrepowania ludów, dla przeciwdziałania ich wywoleniem walkom. Są to pakt i układy zawierane nie pomiędzy narodami, a ponad narodami w interesie warstw rządzących, w interesie poszczególnych grup kapitalistycznych eksploatujących te narody. Nic dziwnego, że pakt i układy takie mają żywot nieraz jeszcze krótszy, aniżeli rządy sygnujące takie układy, ponieważ życie przynosi i gromadzi narastającą sprzeczność, które rozrywają takie papierki.

Pakt, który zapoczątkował zasadniczy zwrot w stosunkach polsko-radzieckich

Mamy w historii, a w szczególności w przedwojennym dwudziestoleciu pełno przykładów takich paktów, które nie wytrzymały próby życia. Mamy i dziś na świecie, na Zachodzie przykłady takich układów, którym nie podobna wrócić innego zakończenia i którym nie wróży lepszego zakończenia postawa narodów obejmowanych tymi układami. I są takie pakt i układy, które wypływają ze wszystkich doświadczeń historii, które są tej historii podsumowaniem i wyciągnięciem z niej wszystkich wniosków, które otwierają we współżyciu narodów nową epokę. Są takie pakt i układy, w których się przejawia wola i świadomość narodów kierowanych przez swoje przodujące siły i na straży których stoją całe narody. Takie pakt i układy nie tylko nie usychają i nie więdną, ale krzepną, rozwijają się, potwierdzają się niezliczonymi faktami i stają się podstawą nowego okresu dziejów.

Nikt nie ma wątpliwości, że takim właśnie układem o takim znaczeniu dla narodu polskiego jest zawarty 5 lat temu układ o przyjaźni, pomocy wzajemnej i współpracy powojennej pomiędzy Polską a Związkiem Radzieckim. O pakcie tym tak mówił w momencie jego podpisywania wielki wódz narodów radzieckich i całego obozu pokoju, wielki przyjaciel narodu polskiego, Józef Stalin:

„Znaczenie tego układu polega przede wszystkim na tym, że oznacza on zasadniczy zwrot w stosunkach pomiędzy Związkiem Radzieckim a Polską w stronę sojuszu i przyjaźni... W ciągu ostatnich 5 wieków stosunki pomiędzy naszymi krajami na-

cechowane były elementami wzajemnej nieufności, która częstokroć przestawała się w zbrojne konflikty. Stosunki te osłabiały oba nasze kraje i wzmocniały imperializm niemiecki.

Znaczenie niniejszego paktu polega

Spełnianie dążeń najlepszych patriotów

O znaczeniu tego paktu przyjaźni dla narodu polskiego, o historycznym znaczeniu dla jego perspektyw rozwojowych tak mówił prezydent Bolesław Bierut:

„Zawdzięczamy nasz szybki rozwój i rosnące siły temu, że oparliśmy nasze bezpieczeństwo i niewzruszalność naszych granic nie na kruchych podstawach gry dyplomatycznej i papierkowych umowach z państwami imperialistycznymi, które już tyle razy okazywały się zawodne, lecz na granitowych podstawach naszej przyjaźni i głębokiej ideowej solidarności z niezwykłym krajem socjalizmu Związkiem Radzieckim“.

Pakt ten, zawarty przed 5-ciu laty pomiędzy Polską a Związkiem Radzieckim, był spełnieniem dążeń najlepszych patriotów polskich, którzy w ciągu długich dziesiątków lat walki o wolność narodu — zwycięstwo w tej walce wiązali zawsze ze zwycięstwem rewolucji w Rosji.

Pakt ten zawarty został na gruzach polityki przedwzrostu rządu, które nie chciały przymierza się z Związkiem Radzieckim i wydały Pol-

na tym, że kończy i grzebie on dawne stosunki pomiędzy naszymi krajami i stwarza nową, realną podstawę do zmiany dawnych nieprzyjaznych stosunków na stosunki przyrzeczne i przyjaźni pomiędzy Związkiem Radzieckim a Polską“.

na tym, że kończy i grzebie on dawne stosunki pomiędzy naszymi krajami i stwarza nową, realną podstawę do zmiany dawnych nieprzyjaznych stosunków na stosunki przyrzeczne i przyjaźni pomiędzy Związkiem Radzieckim a Polską“.

na tym, że kończy i grzebie on dawne stosunki pomiędzy naszymi krajami i stwarza nową, realną podstawę do zmiany dawnych nieprzyjaznych stosunków na stosunki przyrzeczne i przyjaźni pomiędzy Związkiem Radzieckim a Polską“.

na tym, że kończy i grzebie on dawne stosunki pomiędzy naszymi krajami i stwarza nową, realną podstawę do zmiany dawnych nieprzyjaznych stosunków na stosunki przyrzeczne i przyjaźni pomiędzy Związkiem Radzieckim a Polską“.

na tym, że kończy i grzebie on dawne stosunki pomiędzy naszymi krajami i stwarza nową, realną podstawę do zmiany dawnych nieprzyjaznych stosunków na stosunki przyrzeczne i przyjaźni pomiędzy Związkiem Radzieckim a Polską“.

na tym, że kończy i grzebie on dawne stosunki pomiędzy naszymi krajami i stwarza nową, realną podstawę do zmiany dawnych nieprzyjaznych stosunków na stosunki przyrzeczne i przyjaźni pomiędzy Związkiem Radzieckim a Polską“.

Olbrzymie doświadczenia ZSRR pozwalają nam nadrobić wielowiekowe zacofanie

Przyjaźń i współpraca polsko-radziecka umożliwiły nam pokonanie największych trudności gospodarczych w pierwszym okresie niepodległego bytu. Pomoc radziecka pozwoliła nam uchronić się przed polityczną i gospodarczą zależnością od kapitalistycznych lichwiarzy i monopolistów, scho wanych za parawanem planu Marshalla. Pomoc gospodarcza Związku Radzieckiego jest podstawowym — obok własnego wysiłku — elementem budowy socjalizmu w Polsce, a więc wzrostu sił i dobrobytu narodu polskiego.

Bogate doświadczenie Związku Ra-

dzieckiego, które w pełni na wszystkich polach staramy się wykorzystywać pozwala nam w krótkim czasie nadrobić wielowiekowe opóźnienia w rozwoju, jakie odziedziczyliśmy po zaborcach i po rządach obszarńczo-kapitalistycznych.

Przyjaźń polsko-radziecka stała się równocześnie punktem wyjścia dla rozwoju naszych przyjaznych stosunków i współpracy gospodarczej ze wszystkimi krajami demokracji ludowej i z Niemiecką Republiką Demokratyczną, stwarzającą podstawy realnej przyjaźni z naszymi najbliższymi

siadami, przyjaźni wzmocniającej obóz postępu i pokoju na całym świecie a więc wzmocniającej także pozycję międzynarodową i bezpieczeństwo Polski Ludowej.

W ten sposób „przyjaźń z ZSRR, pomoc ZSRR, przykład ZSRR jest — jak mówił prezydent Bierut — podstawowym źródłem naszych zwycięstw“. W ten sposób układ, jaki zawaraliśmy 5 lat temu, — dzięki nie-

zliczonym faktom, które go potwierdzały, które go rozwijały, stanowi podstawą niepodległości Polski Ludowej — stanowi gwarancję jej przyszłości i będąc momentem zwrotnym w historii narodu polskiego, jest źródłem naszej siły i naszej wiary w przyszłość.

Obowiązkiem rządu polskiego wobec narodu jest stwierdzić to w 5 rocznicę podpisania tego układu.

Pakt wieczystej przyjaźni, pakt siły i niepodległości

I jeszcze jedno. Nie wystarczy nam z zadowoleniem stwierdzać, jakiego historycznego znaczenia przyniosła polityczne i gospodarcze przyniosła nam układ przyjaźni ze Związkiem Radzieckim. Byłoby niegodne wielkiego narodu polskiego, liczyć jedynie i pod sumowywać nasze korzyści. Jest potrzebne, ażebyśmy — tak, jak w pełni zdajemy sobie sprawę, że siła Związku Radzieckiego, siła całego obozu pokoju to jest gwarancją naszego bytu niepodległego, naszych granic, naszego rozwoju, naszej przyszłości — ażebyśmy równocześnie byli w pełni świadomi, że i nasz z kolei wkład, nasz wysiłek, nasze budownictwo, nasza walka o pokój, jedność narodu — za nienaruszalnością granicy na w walce o pokój, realną solidarność ze wszystkimi siłami postępu i pokoju — to jest wielki, codzienny obowiązek całego narodu polskiego wobec siebie samego, wobec swojej historii, wobec swojej przyszłości, wobec Związku Radzieckiego, wobec wszystkich sojuszników, wobec tych, którzy toczą dziś na całym świecie trudną, ofiarną walkę z ciemnymi siłami przygotowującymi nową wojnę, z ciemnymi siłami, które chciałyby światu zaszczerpić fatalistyczną bierność wobec imperialistycznych

przygotowań do rzekomo nieuchronnej wojny.

Dlatego wzmocniać front walki z imperializmem, wzmocniać front pokoju, dawać zdecydowany opór wszystkim czynnikom które by usiłowały osłabić wartość naszego narodu, umacniać władzę ludową, wzmocnić i przyspieszyć wysiłek budownictwa, pogłębiać we wszystkich dziedzinach ideową solidarność i przyjaźń ze Związkiem Radzieckim i każdym dniem pracy i świadomego wysiłku świadczyć przeciw imperializmowi — za pokojem, przeciw monopolistom kapitalistycznym — za sprawiedliwością społeczną i postępem, przeciw rewizjonizmowi i śmieszny handlarzom cudzymi granicami Odrze i Nysie, przeciw wrogom niepodległości Polski — za przyjaźnią ze Związkiem Radzieckim, przeciw groźbie wojny — za wzmocnieniem obozu pokoju — oto święte obowiązki polskiego narodu w tym ważnym momencie, gdy obchodzimy 5 rocznicę paktu przyjaźni Polski ze Związkiem Radzieckim (mocne oklaski).

Niech żyje wieczysta przyjaźń Polski ze Związkiem Radzieckim!

Niech żyje wielki wódz narodów Związku Radzieckiego, wódz obozu postępu i pokoju, wielki przyjaciel Polski, Józef Stalin!

Polskie masy pracujące przygotowują się do godnego uczczenia 80 rocznicy urodzin Lenina

WARSZAWA. W dniu 22 bm. przypada 80 rocznica urodzin genialnego wodza mas pracujących całego świata, twórcy Partii Bolszewickiej i

pierwszego państwa socjalistycznego Włodzimierza Lenina.

Wydział Historii Partii przy KC PZPR przystąpił do organizacji Muzeum Lenina w Krakowie.

Wkrótce wyjdzie z druku opracowany przez Wydział Historii Partii album ilustrowany — przewodnik po muzeum Lenina w Poroninie. Ponadto przygotowuje się do druku album z życia i działalności Lenina, oparty o ekspozycje zebrane w Poroninie.

Stale wzrastająca frekwencja zwiedzających Muzeum w Poroninie przy braku w ostatnich dniach jeszcze bar-dziej na siłę.

W łódzkich zakładach pracy odbywają się już od kilku dni wieczornice, poświęcone życiu i działalności Lenina. Poza okolicznościowymi prelekcjami na program wieczornic składają się indywidualne i zbiorowe recytacje utworów oraz inscenizacje o wielkim przyjacielu i nauczycielu postępowej ludzkości. Chóry świetlicowe występują z ulubionymi pieśniami Lenina.

Do Polski przywieziono ze Związku Radzieckiego posąg Lenina przeznaczony dla Muzeum Lenina w Poroninie.

Posąg wysokości 2,5 metra, został odlany z brązu, według projektu laureata Nagrody Stalinowskiej, rzeźbiarza Dymitra Szwarca, przez robotników leningradzkich.

Pomnik stanie na terenie przed Muzeum na trzymetrowym, granitowym postumencie. Odstąpienie nastąpi w dniu 22 lipca br., w dniu Święta Odrodzenia.

Do tego czasu ukończone zostaną trwające obecnie i na szeroką skalę zakrojone prace, mające na celu rekonstrukcję otoczenia Muzeum. Teren będzie wyrównany i zadrzewiony. Rzeka Poroniec, przepływająca obok, zostanie uregulowana.

Domagamy się zakazu użycia broni atomowej jako oręża napaści wojennej Uchwały Prezydium Polskiego Komitetu Obróńców Pokoju

W drugim dniu obrad Prezydium Polskiego Komitetu Obróńców Pokoju omówiono i przyjęto uchwały, wytyczające plan działania komitetów pokoju na najbliższą przyszłość. Posiedzenie Prezydium przyjęło m. in. do zatwierdzającej wiadomości sprawozdanie tow. Leona Kruczkowskiego z obrad Sesji Sztokholmskiej, uchwałę w sprawie organizacji ruchu pokoju w Polsce, w sprawie Polskiego Kongresu Obróńców Pokoju; pierwszomajowej zbiórki na Fundusz Obróńców Pokoju; oraz w sprawie przyznania nagrody dla zwycięskiej drużyny Wyścigu Pokoju, „Trybuny Ludu“ i „Rudeho Prava“.

UCHWAŁA POWZIĘTA PRZEZ PREZYDIUM POLSKIEGO KOMITETU OBRÓŃCÓW POKOJU NA POSIEDZENIU W DNIU 16 KWIEŃNIA 1950 R.

Prezydium Polskiego Komitetu Obróńców Pokoju przyjmuje do zatwierdzającej wiadomości sprawozdanie Leona Kruczkowskiego z obrad sztokholmskiej sesji Światowego Komitetu Obróńców Pokoju i wyraża podziękowanie członkom polskiej delegacji za należyte reprezentowanie polskiego ruchu obrońców pokoju i owocny udział w doniosłych pracach sesji sztokholmskiej oraz postanawia wcielić w życie uchwały sesji sztokholmskiej.

UCHWAŁA W SPRAWIE ZWOŁANIA POLSKIEGO KONGRESU OBRÓŃCÓW POKOJU

Polski Komitet Obróńców Pokoju wita z radością uchwały Światowego Komitetu Obróńców Pokoju, powzięte na sesji w Sztokholmie.

Polski Komitet Obróńców Pokoju wzywa wszystkie komitety obrońców

pokoju do najszerzej popularyzacji uchwał sztokholmskich.

Polski Komitet Obróńców Pokoju postanawia przeprowadzić masową akcję, wzywając wszystkich tych, którzy nie chcą wojny, aby złożyli swe podpisy pod uchwałą sztokholmską w sprawie zakazu użycia broni atomowej. Deklaracja, którą przedłożymy do podpisu, brzmi:

„Domagamy się zakazu użycia broni atomowej, jako oręża napaści wojennej i masowej zagłady oraz ustanowienia ścisłej kontroli międzynarodowej nad wykonaniem tej uchwały. Będziemy uważali za zbrodniarza wojennego ten rząd, który by pierwszy zastosował broni atomową przeciw jakimkolwiek krajowi“.

W związku ze zwołaniem Światowego Kongresu Obróńców Pokoju na jesień 1950 roku, Polski Komitet Obróńców Pokoju postanawia zwołać na dzień 1 września br. Polski Kongres Obróńców Pokoju w Warszawie. Delegatów na Kongres wybiorą terenowe komitety obrońców pokoju w

liczbie i w sposób ustalony instrukcją.

UCHWAŁA O ZBIÓRCIE NA FUNDUSZ OBRÓŃCÓW POKOJU

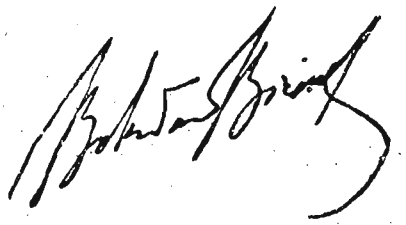
Polski Komitet Obróńców Pokoju wzywa wszystkie terenowe i zakładowe komitety obrońców pokoju, aby w porozumieniu z reprezentowanymi w Polskim Komitecie Obróńców Pokoju organizacjami społecznymi wspólnie z komitetami pierwszomajowymi, przeprowadziły na swoim terenie zbiórki pieniężną na Fundusz Obrony Pokoju w dniu Święta Pracy — 1 Maja.

Srodki z tego Funduszu, będą użyte na pomoc dla obrońców pokoju — ofiar prześladowań, stosowanych przez podlegaczy wojennych Srodki Funduszu Obrony Pokoju nie mogą być użyte na wydatki administracyjne. Administrację Funduszu Obrony Pokoju i nadzór nad jego użyciem sprawować będzie Polski Komitet Obróńców Pokoju.

UCHWAŁA W SPRAWIE NAGRODY POKOJOWEJ DLA ZWYCIĘSKIEJ DRUŻYNY MIĘDZYNARODOWEGO „WYŚCIGU POKOJU“ WARSZAWA-PRAGA

Prezydium Polskiego Komitetu Obróńców Pokoju postanawia: 1) przyznać nagrodę dla zwycięskiej drużyny „Wyścigu Pokoju“; 2) wręczyć każdemu z uczestników Wyścigu dyplom uczestnictwa.

„Pomoc ZSRR, przyjaźń ZSRR, przykład ZSRR -- oto źródła naszych zwycięstw“



Doświadczenia radzieckie jednym ze źródeł naszych osiągnięć gospodarczych

W 5 rocznicę polsko-radzieckiego układu o przyjaźni, pomocy wzajemnej i współpracy

Spółeczeństwo radzieckie intensywną i ofiarną pracą od 30 przeszło lat tworzy nową epokę. Zbudowało ustrój socjalistyczny i kształtuje obecnie wyższą jego formę — komunizm.

W ciągu trzech, dziesiątków lat narody radzieckie nagromadziły olbrzymie zasoby doświadczeń w budownictwie nowego, lepszego ustroju.

Dokonany u nas w r. 1944 przewrót społeczny, jednorodny pod względem treści klasowej z Wielką Rewolucją Październikową oraz wyrosły z tego faktu pakt o przyjaźni, współpracy i wzajemnej pomocy, zawarty przed 5 laty między Polską a ZSRR, umożliwił nam wszechstronne korzyści z bogatej skarbnicy doświadczeń radzieckich.



Na Kreml patrzą z wiarą i ufnością miliony ludzi pracy całego świata.

Nasza droga do socjalizmu może być dzięki temu krótsza, pozbawiona mozolnych długotrwałych niekiedy poszukiwań właściwej metody przebudowy gospodarczej i społecznej. Budowę ustroju socjalistycznego w Polsce przeprowadzimy dzięki temu łatwiej i bez takich wyrzeczeń, jakie poczynało społeczeństwo radzieckie w początkowym okresie budownictwa socjalistycznego.

Związek Radziecki wzorem państwa, które realizuje gospodarkę planową

Związek Radziecki jest dla nas wzorem państwa, które realizując po raz pierwszy w historii gospodarkę planową, w krótkim czasie zlikwidowało ogromne zacofanie, zbudowało olbrzymi aparat wytwórczy z ciężkim przemysłem na czele, przekształciło strukturę gospodarczą kraju z rolniczej na przemysłowo-rolniczą, zorganizowało nowoczesne, kolektywne gospodarstwa rolne, dysponujące największym w świecie parkiem ma-

szynowym i traktorowym, stosujące najnowsze rewolucyjne zdobycze agrotechniki.

W tym samym kierunku idzie nasza polityka gospodarcza która z roku na rok może się poszczycić coraz lepszymi rezultatami.

Przeszczepienie radzieckiej nauki o planowaniu gospodarczym na nasz grunt, wzory organizacji administracji gospodarczej, przemysłu oraz jego zaopatrzenia — wszystko to w znacznej mierze uwielokrotniło efekty gospodarcze wysiłku polskich mas pracujących i ułatwiło nam przedterminowe wykonanie planu 3-letniego, szybką odbudowę zniszczeń wojennych i zapoczątkowanie przebudowy gospodarczej kraju. W końcu pierwszego naszego długofalowego planu, osiągnęliśmy poziom pro-

Teoria i praktyka WKP(b) pomocą w socjalistycznej przebudowie wsi

WKP(b) jest pierwszą partią robotniczą w świecie, która stworzyła słuszny, rewolucyjny program sojuszu robotniczo-chłopskiego pod przewodnictwem proletariatu, pozyskała dla tego sojuszu nie tylko chłopów, ale i średniorolnego, wydała bezwzględna walkę wyzyskowi na wsi, zlikwidowała klasę bogaczy wiejskich, przekonała masy pracującego chłopstwa o wyższości gospodarki zespolonej i uspołecznia całkowicie gospodarstwo rolne, wyposażając je w nowoczesne, wydajne środki produkcji.

Teoria i praktyka WKP(b) pomogły nam w rozpoczęciu dzieła socjalistycznej przebudowy wsi, co otwiera nieznaną dotąd perspektywę rozwoju przed naszym rolnictwem i dobrobytu przed pracującym chłopstwem.

Ponad 800 spółdzielni produkcyjnych istniejących obecnie w Polsce stanowi załóżek socjalizmu na wsi.

Rząd Polski Ludowej, organa planujące i kierownictwo naszej Partii, opierając się na doświadczeniach radzieckich, wyciągając z nich wnioski dla naszych potrzeb, oszczędzają narodowi bezproduk-

tywnie trwonienie energii na poszukiwanie dróg rozwiązania takich problemów, które przed laty z powodzeniem rozwiązały ludzie radzieccy.

Jednocześnie wyzwolona przez przewrót społeczny inicjatywa twórcza klasy robotniczej znalazła w praktyce radzieckiej ogromny rezerwu przykładów bohaterstwa pracy, oddania sprawie, pomysłowości i nowatorstwa robotników radzieckich.

Wielkość i patos budownictwa radzieckiego zaimponował polskiej klasie robotniczej i porwał ją. Talenty twórcze i patriotyczne zaopatrzone przez nas z wieloletnią praktyką umożliwiły im uzyskanie w wielu wypadkach wspaniałych wyników produkcyjnych.

Twórcza inicjatywa robotników radzieckich wzbudziła entuzjazm polskiej klasy robotniczej

Zaledwie minął rok od chwili, gdy Michał Krajewski rozpoczął prace na budowie radzieckim systemem trójkowym, układając zamiast 800 (wg naszej normy) — 3.400 cegieł w ciągu dniówki, a setki i tysiące murarzy, zarzuciły stare metody pracy. Najlepsi z nich układali w ciągu dnia po kilka dziesiątków tysięcy cegieł dorównując prawie czołowym nowatorom budownictwa radzieckiego. Budownictwo szybkościowe, a ostatnio budowa systemem potokowym, to dalsze etapy rewolucji w naszym przemyśle budowlanym, której koryfeuszami w ZSRR jest Maksymienko, Szawługin i wielu innych.

Robotnik radomskiej fabryki obuwia nr 1, Włodzimierz Gmitrzykowski zachęcony wspaniałymi wynikami stachanowca Matrosowa, którego sława wybiega daleko poza granice ZSRR, nauczył się jego metod pracy i wykonuje dzięki temu po trzysetną kilkadziesiąt procent normy.

Inicjatywa Aleksandra Czutkich pomocnika majstra w jednym z kombinatów włókienniczych w sprawie współzawodnictwa o doskonałą jakość produkcji znalazła naśladowców nie tylko we wszystkich gałęziach przemysłu na olbrzymich obszarach Związku Radzieckiego, lecz także gorącą orędowniczkę w osobie Łódzkiej

W naszym nieustannym marszu naprzód i ciągłym podwyższaniu poziomu gospodarowania, doświadczenia radzieckie odgrywają nieocenioną wprost rolę. Oparcie np. gospodarki przedsiębiorstw uspołecznionych na wypracowanych w Związku Radzieckim zasadach rozrachunku gospodarczego będzie jednym z ważnych czynników 5-krotnego w roku bieżącym wzrostu ich wpał do skarbu państwa. W ZSRR w ciągu 3 lat po wprowadzeniu systemu rozrachunku gospodarczego dochody przedsiębiorstw przemysłowych zwiększyły się 5 i pół raza.

ARMIA RADZIECKA — ARMIA POKOJU

Określające wydajność pieca hutniczego. Tow. tow. Truchan i Gogolin skrócili czas wytopu stali z 7 godz. do 4 godz. 10 min. Upowszechnienie tej metody wytopu w naszym hutnictwie mogłoby podnieść o kilkaset tysięcy ton roczną produkcję stali.

określające wydajność pieca hutniczego. Tow. tow. Truchan i Gogolin skrócili czas wytopu stali z 7 godz. do 4 godz. 10 min. Upowszechnienie tej metody wytopu w naszym hutnictwie mogłoby podnieść o kilkaset tysięcy ton roczną produkcję stali.

Polsko-radziecka współpraca służy sprawie postępu, socjalizmu i obrony pokoju

Hutnicy hajduccy znowu, wzorując się na robotnikach przemysłu moskiewskiego, którzy zapoczątkowali w roku ubiegłym współzawodnictwo o przyspieszenie środków obrotowych powzięli w końcu roku zobowiązanie zwolnienia w ciągu półtora miesiąca ze środków obrotów 1 miliarda złotych. Zamiast zadeklarowanej sumy zwolnili państwu ponad 2 miliardy zł. Za przykładem robotników hajduckich poszły inne załogi, m. in. ostatnio dla uczczenia 1 maja włóknianarze PZPB im. Józefa Stalina zwolnią z obrotu do dnia święta robotniczego 1 miliard zł.

Przykładów podobnych można przytoczyć znacznie więcej. Podejmując zespołowe współzawodnictwo, zobowiązania długofalowe, szybkie remonty maszyn, rozpoczynając walkę o uruchomienie rezerw gospodarczych, rozwijając ruch wielowarsztatowców, skrawając szybko metale, polska klasa robotnicza czynem daje dowód, że przyswaja sobie doświadczenia radzieckich towarzyszy pracy.

Przynosi to naszej gospodarce narodowej wielomiliardowe korzyści, zwiększa wydajność produkcję, pomnaża ilość towarów na rynku, służy

podwyższeniu dobrobytu narodowego, przyspiesza rozbudowę gospodarczą kraju.

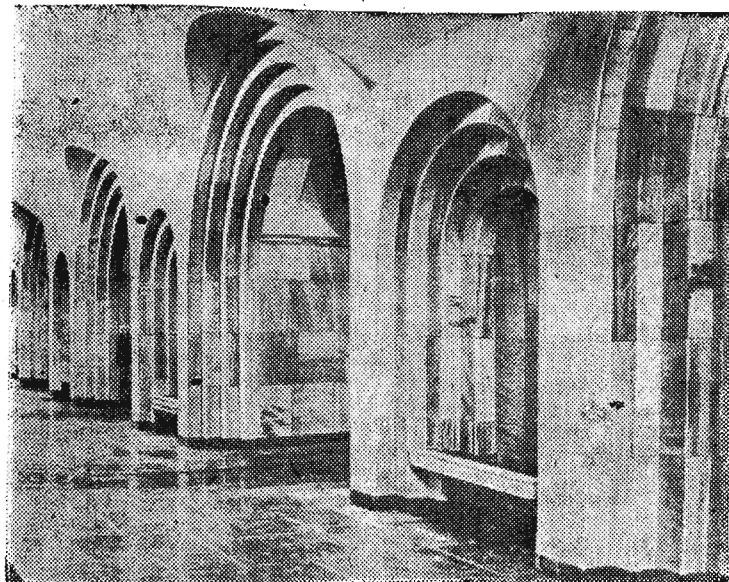
Dzięki wzorom radzieckim jesteśmy w tym szczęśliwym położeniu, że w 5 lat po naszej rewolucji możemy zastosować niektóre wysokowydajne metody pracy, które zrodziły się u naszego wielkiego sąsiada, np. w 25 czy 30 lat po Rewolucji Październikowej.

Braterska wymiana listów między załogami robotników Polski i ZSRR ułatwia jeszcze i pogłębia poznanie się i z pewnością przyczyni się do wzajemnego wzbogacenia doświad- czeń produkcyjnych.

Piątą rocznicę podpisania paktu o przyjaźni, współpracy i wzajemnej pomocy obchodzimy w pełni świadomości, że nasza wszechstronna współpraca, że nasze wysiłki na polu gospodarczym, służą nie tylko dobru obu narodów, lecz także sprawie postępu i socjalizmu oraz obronie pokoju, w której są żywotnie zainteresowani wszyscy prości ludzie na całym świecie.

Piątą rocznicę podpisania paktu o przyjaźni, współpracy i wzajemnej pomocy obchodzimy w pełni świadomości, że nasza wszechstronna współpraca, że nasze wysiłki na polu gospodarczym, służą nie tylko dobru obu narodów, lecz także sprawie postępu i socjalizmu oraz obronie pokoju, w której są żywotnie zainteresowani wszyscy prości ludzie na całym świecie.

J. I. Ch.



Metro moskiewskie — jedno z najwspanialszych dzieł architektonicznych świata.

SEJM USTA W O D A W C Z Y R P

jednomyślnie uchwalił ustawę o narodowym planie gospodarczym 1950 r.

Sprawozdanie Komisji Planu Gospodarczego i Budżetu o rządowym projekcie ustawy o narodowym planie gospodarczym na rok 1950 złożył poseł Błinowski (PZPR), które podajemy poniżej w streszczeniu.

W wyniku przekroczenia 3-letniego planu odbudowy o 9 proc. gospodarka polska nie tylko zaleczyła rany zadane jej przez wojnę i okupanta, lecz wzniosła się na poziom znacznie wyższy od przedwojennego. Przedwojenny poziom produkcji przemysłowej przekroczony został o 73 procent i to przekroczenie dotyczy nie tylko przemysłu ciężkiego, ale i konsumpcyjnego.

Jak to sformułował na kongresie zjednoczeniowym PZPR wicepremier tow. Hilary Minc, zbudowanie socjalizmu, które jest naczelnym zadaniem planu 6-letniego, oznacza:

„1) Znaczące podniesienie poziomu sił wytwórczych, ze szczególnym naciskiem na produkcję środków wytwarzania,
2) Ograniczanie elementów kapitalistycznych i pozabawienie ich istotnego i poważnego wpływu w jakiegokolwiek dziedzinie naszej gospodarki,
3) Poczynienie istotnego kroku naprzód w zakresie dobrowolnego przechodzenia gospodarki drobnouwarowej na tory socjalistyczne i stopniowe zamykanie źródeł rozwoju kapitalizmu,
4) Znaczący wzrost dobrobytu materialnego, polepszenie warunków życiowych i podniesienie kultury szerokich mas pracujących”.

Tempo rozwoju jakiego nie zna żaden kraj kapitalistyczny

Rozpatrując plan tegoroczny pod kątem jego zgodności z tymi wytycznymi, poseł Błinowski stwierdza, że plan wyznacza gospodarcze narodowe bardzo silne tempo rozwojowe, gdyż wartość globalnej produkcji wszystkich dziedzin gospodarstwa narodowego — wzrosła o 15 procent, a dochód narodowy — o 15,2 procent. Takiego tempa rozwojowego nie zna i znać nie może żaden kraj kapitalistyczny.

Zadania wysunięte są wprawdzie bardzo trudne, lecz znajdują się w granicach realnych możliwości naszej gospodarki planowej pod warunkiem mobilizacji istniejących sił i rezerw.

Poseł Błinowski obrazuje dalej zadania planu w każdej z dziedzin produkcji materialnej.

Wzrostowi ilościowemu towarów konsumpcyjnych będzie towarzyszyć wzbogacenie asortymentu.

Plan zabezpiecza w znacznym stopniu wzrastające zapotrzebowanie gospodarki narodowej na maszyny i narzędzia, a przede wszystkim na obrabiarki do metali, maszyny wirowe, traktory itp.

Dynamika wzrostu przemysłu produkującego narzędzia jest silniejsza od dynamiki wzrostu przemysłów o charakterze konsumpcyjnym.

Wzmocnienie elementów socialistycznych w rolnictwie

Przemysł dokona wielkiego wysiłku dla zabezpieczenia należytego rozwoju produkcji rolnej, dostarczając znacznie więcej niż w roku ub. traktorów, maszyn rolniczych i nawozów.

Założony wzrost produkcji roślinnej o 3,7 procent jest w pełni uzasadniony.

W ogólnej produkcji rolnej następuje zmiana w kierunku wzrostu znaczenia roślin przemysłowych.

Kurs na wzmocnienie znaczenia elementów socjalistycznych produkcji rolnej znajduje wyraz przede wszystkim w bardzo wydatnym podniesieniu produkcji roślinnej i hodowlanej w PGR.

Dalszym podstawowym elementem wzrostu socjalistycznych form gospodarowania na wsi będzie rozwój spółdzielczości produkcyjnej i Państwowych Ośrodków Maszynowych.

Ogółem rolnictwo nasze osiągnie wzrost wytwarzania, jakiego nigdy przed wojną nie notowało zaspokajając potrzeby surowcowe przemy-

ślu, potrzeby konsumcyjne ludności i wzmagając na wleku odcinkach możliwości eksportowe.

Wypieranie z naszej gospodarki elementów kapitalistycznych znajduje ogólny wyraz w założonym zwiększeniu udziału gospodarki socjalistycznej w wytwarzaniu dochodu narodowego z 64 do 69 procent. Proces ten

Podniesienie dobrobytu i poziomu kulturalnego mas pracujących

Bardzo szeroki wyraz znajdują w planie postanowienia w zakresie poprawy sytuacji materialnej i warunków życiowych oraz podnoszenia poziomu kulturalnego mas pracujących. Gwarancją tej poprawy jest wzrost zatrudnienia, wzrost przeciętnych zarobków rodzin robotniczych i chłopskich, a więc podniesienie ich przeciętnej stopy życiowej, wzrost płac indywidualnych, związany ze wzrostem wydajności pracy oraz poprawą zaopatrzenia rynku w towary.

W zakończeniu poseł — sprawozdawca stwierdza, że zadania planu, by najmniej nie łatwe, są osiągalne, o czym świadczą m. in. wykonanie planu I kwartału w zakresie przemysłu.

Wnosząc, w imieniu komisji o przyjęcie projektu ustawy, poseł Błinowski prosi Izbę o uchwalenie kilku poprawek, z których m. in. jedna dotyczy pomocy Państwa dla indywidualnego rzemiosła, druga zaś — rozszerzenia planowego oddziaływania Państwa na drobne i średnie gospodarstwa chłopskie — przez lepsze zaopatrzenie, rozszerzenie kontraktacji oraz usprawnienie działalności inżynierskiej.

Dyskusję nad sprawozdaniem Komisji otworzył poseł Mitura (ZSL), poświęcając większą część swego

wystąpi najmocniej w budownictwie i w obrocie towarowym. Obroty spożyczonego handlu detalicznego, który obejmuje już dziś ponad 60 proc. ogólnych obrotów handlowych, zwiększą się o dalsze 48 proc. Poprawi to zaopatrzenie ludności pracującej miast i wsi i zwiększy ochronę konsumenta przed spekulacją.

Przemówienia aktualnym zagadnieniem rolnictwa na tle zadań planu na rok 1950.

Rozwój spółdzielni produkcyjnej

Przedstawiciel ZSL stwierdził m. in., że jeżeli istniały obawy, że uowoczenie rolnictwa hamowane będzie brakiem zrozumienia dla zespołowych metod pracy, to szybki przyrost spółdzielni produkcyjnych wyra-

Porozumienie między Rządem, a Episkopatem potwierdziło słuszność drogi obranej oddawna przez naród

Za dostatek wydarzenie w naszym życiu wewnętrznym, które w pełni przeżyła się do konsolidacji wspólnych wysiłków — oświadcza pos. Frankowski — klub nasz uważa za wartość ostatnio porozumienie między przedstawicielami Rządu i Episkopatu Polski. Porozumienie to wywołało wielkie zadowolenie w kraju i jest równocześnie przedmiotem żywego zainteresowania i licznych komentarzy.

Wielkość i mądrość podpisanego porozumienia — reasumuje pos. Frankowski — polega na tym, że potwierdzono już od lat obraną przez naród

drogę uwzględniającą wszelkie jego żywo interesy gospodarcze i polityczne. Przegrała natomiast cała nasza emigracja „wewnętrzna” — prze-

grali ci wszyscy rzekomo nam życzyli, którzy chcieli z Polski usunąć teren rozgrywek politycznych dla własnych, egoistycznych celów.

Klub nasz głosować będzie za ustawą o narodowym planie gospodarczym.

Pos. Sabik (PZPR), posługując się przykładem osiągnięć pierwszego kwartału br. na odcinku rolnictwa w woj. rzeszowskim stwierdził, że plan na rok 1950 jest realny i przy peł-

nym udziale chłopów mało- i średniorolnych będzie zrealizowany.

Pos. Cieślak (ZSL) stwierdził, że mało- i średniorolni chłopcy z coraz większym zrozumieniem śledzą proces uprzemysłowienia kraju, wiedząc dobrze, że — szybki rozwój przemysłu — stanowi podstawę rozwoju innych gałęzi życia gospodarczego, w tym i rolnictwa.

W głosowaniu Sejm uchwalił jednomyślnie ustawę o narodowym planie gospodarczym w drugim i trzecim czytaniu wśród entuzjastycznych oklasków całej Izby.

Manifestacja przyjaźni polsko-radzieckiej w Sejmie w 5 rocznicę układu o przyjaźni między Polską a ZSRR

Wznawiając po przerwie obiadowej posiedzenie Sejmu, wicemarszałek Barcikowski stwierdził, że w dniu 21 kwietnia upływa 5 lat od dnia podpisania polsko-radzieckiego układu o przyjaźni, pomocy i wzajemnej współpracy. W związku z tym wicemarszałek Barcikowski proponuje uzupełnić porządek dzienny następującym punktem: oświadczenie Rządu RP w związku z piątą rocznicą podpisania w Moskwie Sojuszu i Przyjaźni, pomocy wzajemnej i współpracy powojennej. Projekt ten Izba przyjęła długo nie milkącymi oklaskami.

Na posiedzenie przybył Rząd in corpore z premierem tow. Cyrankiewiczem, wicepremierem Korzyckim i marszałkiem Rokossowskim na czele. W łóżach dyplomatycznych zajęli miejsca ambasador ZSRR w Warszawie — Lebediew, oraz przedstawiciele państw demokracji ludowej.

Wśród hucznych oklasków całej Izby wicemarszałek Barcikowski udzielił głosu premierowi tow. Józefowi Cyrankiewiczowi w celu złożenia oświadczenia.

W imieniu Stronnictwa Demokratycznego zabiera głos poseł Kuleżyński, który stwierdza, że umowa polsko-radziecka z roku 1945 o przyjaźni i wzajemnej pomocy i współpracy jest aktem prawnym o doniosłym znaczeniu dla naszego narodowego życia.

W oparciu o tę umowę kraj nasz odbudowuje się w tempie, jakiego nie notuje nasza przeszłość.

Umowa polsko-radziecka z roku 1945 jest umową zawartą między Rzeczpospolitą Polską, świeżo wydarła z niewoli hitlerowskiej a państwem, które obryzmył wysiłkiem krwi tego wyzwolenia dokonało. — Zaciągnięliśmy dług wdzięczności za wyzwolenie, zobowiązujemy na śmierć i życie.

Mamy do zanotowania pomoc Związku Radzieckiego dla naszego od budowyńcego się kraju, pomoc polityczną w utrwaleniu naszych granic zachodnich, pomoc żywnościową w

głównych latach po wyzwoleniu, pomoc techniczną przy rozbudowie i odbudowie naszego przemysłu.

Są to ogromne zobowiązania. Są to zobowiązania wobec idei, którą Związek Radziecki reprezentuje i którą realizuje pod kierunkiem swych wielkich wodzów Lenina i Stalina, — idei, której zawdzięczamy naszą niepodległość.

Pakt wolności i pokoju

Kończąc poseł Kuleżyński oświadczył, że Stronnictwo Demokratyczne, podobnie jak przed 5 laty, widzi w sojuszu ze Związkiem Radzieckim podstawowy element narodowej i państwowej przyszłości.

Poseł Ożga - Michalski w imieniu klubu poselskiego ZSL oświadczył, że pakt, którego 5-lecie obchodzimy, — jest paktem wolności i pokoju. Przekonał nas o tym każdy rok, każdy miesiąc, który upłynął od pamiętnej daty 21. 4. 1945 r.

Źródłem i gwarancją naszego wyzwolenia i naszej niepodległości był zwycięski pochód Armii Radzieckiej, zakończony ostatecznym rozgromieniem hitlerizmu. W toku tych bohaterkich zmaganiach zrodziło się braterstwo broni Wojska Polskiego z Armią Radziecką. Z tej walki wyzwoleńczej, z tego braterstwa broni wyrosła przyjaźń naszych narodów — której wyrazem jest układ polsko-radziecki z 1945 r.

Takie źródło tego układu nadaje mu szczególną wartość i szczególną trwałość.

O trwałości naszej przyjaźni decyduje jednak przede wszystkim to, że jest to przyjaźń między ludami wolnymi, wolnymi nie tylko od uleku obcych ciemięzczyll, ale i od nelsku ciemięzczyll swoich — obszarników i kapitalistów. Nasza przyjaźń jest przyjaźnią między krajami, w których rządzi, pracuje i buduje lud pracujący, robotnicy i chłopcy, krajami wolnymi od sprzecznosci interesów klas posiadających i dzikiej zachłanności imperialistycznego kapitalu.

Mówiąc o rewolucyjnych nurtach na wsi polskiej, pos. Ożga - Michalski przypomina, że kiedy Piłsudski w obronie dworów szlacheckich i ma-

gnackich na Ukrainie, Białorusi i Litwie organizował zbrojką wyprawę przeciw młodemu krajowi Rad — chłop polski buntował się i nie chciał walczyć.

Nasza przyjaźń ze Związkiem Radzieckim — podkreśla następnie mowa — której wyrazem jest nasz układ, oddała nam obryzmy usługi. Nasze stosunki gospodarcze ze Związkiem Radzieckim oparte na tym układzie, pozwoliły nam usunąć zniszczenie i zaoferowanie gospodarce, — które został w spadku okres rządów obszarnczo - kapitalistycznych w Polsce, Związek Radziecki pomagał nam, mimo że sam od nowa za-

gospodarował setki tysięcy kilometrów obszarów zamieszanych przez hitlerowskich zbrodniarzy w pustynię.

Poseł Brzeziński (SP) oświadczył, że wypowiadając się w imieniu Stronnictwa Pracy pięć lat temu za ratyfikacją układu polsko-radzieckiego dał wyraz przekonaniu, że układ ten będzie służył dobrze naszej ojczyźnie i polityce pokoju.

Cały naród przekonał się, że układ ten nie był tylko formalnym aktem prawnym, takich było i jest wiele na świecie, a służył on dobrze naszej ojczyźnie w ciągu tych pięciu lat swego trwania.

W imię pokoju, niepodległości i naszego szczęścia będziemy pogłębiać sojusz braterstwa ZSRR

Związek Radziecki dopomógł nam do zwycięskiego przetrwania najtrudniejszych lat powojennych, w ciągu których Anglosasi próbowali narzucić nam niewolę dolara przez izolację polityczną i gospodarczą.

Pięć lat osiągnięć w oparciu o zawarty pakt — kończy poseł Brzeziński — ma silniejszą wymowę niż 25 lat przedwojennej i wojennej propagandy antyradzieckiej. Dziś możemy śmiało powiedzieć, że idea przyjaźni, współpracy i wzajemnej pomocy przynika zwycięsko oba sprzymierzone narody i że stała się własnością całego polskiego społeczeństwa, nie tylko klasy robotniczej.

Zwycięska rewolucja otwarła drogę do wolności narodu polskiego i stworzyła grunt dla przyjaznego współzycia dla narodu rosyjskiego i polskiego.

Postanka Lewińska w imieniu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej stwierdziła na wstępie, że pakt przyjaźni, współpracy i wzajemnej pomocy ze Związkiem Radzieckim jest nowym rozdziałem w historii stosunków między narodami i nie da się porównać z żadnym układem zawartym przez naród polski w ciągu jego tysiącletniej historii.

Kończąc swe przemówienie pos. Lewińska stwierdza, że sojusz polsko-radziecki jest niezbędnym ogniwem

downictwa mieszkaniowego i remontów.

W imieniu SD poseł Beniger oświadczył, że klub jego głosować będzie za ustawą.

Pos. Pszczółkowski (PZPR) podał analizie zadania rolnictwa w okresie planu 6-letniego i planu na br.

Plan na rok 1950 stawia przed rolnictwem bardzo poważne zadania i wymaga pełnego wysiłku i mobilizacji wszystkich sił. Plan zakłada równocześnie stałe wzrastające pomoc dla rolników.

Pos. Frankowski (Klub. Kat. Spół.) zwrócił uwagę na momenty natury politycznej, od których zależy również wykonanie narodowego planu gospodarczego.

Pełną realizację narodowego planu gospodarczego — podkreślił mowa — wymaga z jednej strony utrzymania pokoju, a z drugiej strony odpowiedniego „klimatu” wewnątrz kraju, który umożliwi wyzwolenie się całej energii i siły twórczej narodu polskiego.

W głosowaniu Sejm uchwalił jednomyślnie ustawę o narodowym planie gospodarczym w drugim i trzecim czytaniu wśród entuzjastycznych oklasków całej Izby.

W głosowaniu Sejm uchwalił jednomyślnie ustawę o narodowym planie gospodarczym w drugim i trzecim czytaniu wśród entuzjastycznych oklasków całej Izby.

W głosowaniu Sejm uchwalił jednomyślnie ustawę o narodowym planie gospodarczym w drugim i trzecim czytaniu wśród entuzjastycznych oklasków całej Izby.

W głosowaniu Sejm uchwalił jednomyślnie ustawę o narodowym planie gospodarczym w drugim i trzecim czytaniu wśród entuzjastycznych oklasków całej Izby.

W głosowaniu Sejm uchwalił jednomyślnie ustawę o narodowym planie gospodarczym w drugim i trzecim czytaniu wśród entuzjastycznych oklasków całej Izby.

W głosowaniu Sejm uchwalił jednomyślnie ustawę o narodowym planie gospodarczym w drugim i trzecim czytaniu wśród entuzjastycznych oklasków całej Izby.

W głosowaniu Sejm uchwalił jednomyślnie ustawę o narodowym planie gospodarczym w drugim i trzecim czytaniu wśród entuzjastycznych oklasków całej Izby.

W głosowaniu Sejm uchwalił jednomyślnie ustawę o narodowym planie gospodarczym w drugim i trzecim czytaniu wśród entuzjastycznych oklasków całej Izby.

W głosowaniu Sejm uchwalił jednomyślnie ustawę o narodowym planie gospodarczym w drugim i trzecim czytaniu wśród entuzjastycznych oklasków całej Izby.

W głosowaniu Sejm uchwalił jednomyślnie ustawę o narodowym planie gospodarczym w drugim i trzecim czytaniu wśród entuzjastycznych oklasków całej Izby.

W głosowaniu Sejm uchwalił jednomyślnie ustawę o narodowym planie gospodarczym w drugim i trzecim czytaniu wśród entuzjastycznych oklasków całej Izby.

W głosowaniu Sejm uchwalił jednomyślnie ustawę o narodowym planie gospodarczym w drugim i trzecim czytaniu wśród entuzjastycznych oklasków całej Izby.

W głosowaniu Sejm uchwalił jednomyślnie ustawę o narodowym planie gospodarczym w drugim i trzecim czytaniu wśród entuzjastycznych oklasków całej Izby.

W głosowaniu Sejm uchwalił jednomyślnie ustawę o narodowym planie gospodarczym w drugim i trzecim czytaniu wśród entuzjastycznych oklasków całej Izby.

W głosowaniu Sejm uchwalił jednomyślnie ustawę o narodowym planie gospodarczym w drugim i trzecim czytaniu wśród entuzjastycznych oklasków całej Izby.

W głosowaniu Sejm uchwalił jednomyślnie ustawę o narodowym planie gospodarczym w drugim i trzecim czytaniu wśród entuzjastycznych oklasków całej Izby.

KWIECIEŃ

21

Piątek

DYZURY APTEK

Dyżur nocny: Apteka Obwodowa ul. 3 Maja 14 POGOTOWIE RATUNKOWE: ul. Grodzisko 1 tel. 10-00 STRAZ POZARNA: ul. Mickiewicza 10 - tel. 08.

PRZEMYSŁ

Dyżur nocny: Apteka pod św. Antonim ul. Grunwaldzka, POGOTOWIE RATUNKOWE: ul. Piotra Skar gi 12 tel. 3-00 STRAZ POZARNA: ul. Wodna 13 tel. 413.

KROŚNO

Dyżur nocny: Apteka mgr. Merskiej - Rynek POGOTOWIE RATUNKOWE: ul. Wodna 4. tel. 141.

TEATR

PAŃSTWOWY TEATR ZIEMI RZESZÓW. SKIEJ: nieczynny.

KINA

RZESZÓW - Apollon: Bogaty pion Zachęta: Kulisy ringów PRZEMYSŁ - Olimpia: Zagubione dni PRZEMYSŁ - Bałtyk: Pastelna Parmeńska (seria II) JAROSŁAW - Gdynia: Arka KROŚNO - Pionier: Złoty róg

RADIO

8.15 Wszelchnia Radiowa. Nauka o świecie i geografia gospodarcza, 8.50 Szkolna gazetka Radiowa dla klas VI-IX, 9.15 Wszelchnia Radiowa. Elementy Biologii, 10.55 Aud. szkolna dla klas I-II, 12.30 Aud. dla woi, 17.00 Pieśni, 18.40 R. Schumann, „Karnawał wiedeński”, 19.00 „Orleńca rewolucji”, 21.10 Wszelchnia Radiowa. Historia ruchów robotniczych.

Z życia jasielskiej Ligi Kobiet

Żyje zainteresowanie w Jasle wzbu dziła ostatnio wystawa urządzona przez tutajtejsze koło Ligi Kobiet na zakończenie 3 - miesięcznego kursu szycia i kroju. Młode adeptki sztuki krawieckiej pokazały nam naprawdę piękne modele sukien, bluzki i damskiej i męskiej.

Z. WITKOWSKA Koresp. N. Rz.

Kurs dla związkowych działaczy społecznych

W ubiegłym tygodniu odbył się w Dębicy 5 - dniowy kurs spółdzielczy dla radców zakładowych, zorganizowany przez Związek Zawodowy Pracowników Spółdzielczych, oddział w Dębicy.

Uczestnicy kursu, w liczbie 28, rekrutowali się z Gminnych Spółdzielni, spółdzielni spożywców, mleczarskich i jajezarskich z terenu Dębicy i powiatu.

Kurs miał na celu przeszkolenie związkowe działaczy społecznych pod względem gospodarczym, organizacyjnym i ideologicznym. Przy egzaminie uczestnicy wykazali znajomość zagadnień spółdzielczości oraz przygotowanie ideologiczno - społeczne.

Na specjalne wyróżnienie zasługują pracownik Robotniczej Spółdzielni Spożywców „Robotnik” w Dębicy - ob. Eugeniusz Maziarzka - absolwent Lic. Administracyjno-Handlowego w Dębicy, który zajmie również stanowisko w spółdzielczości.

Kontrola czystości domów mieszkalnych w Rzeszowie

W związku z zakończeniem akcji porządkowo - sanitarnej, przeprowadzona będzie kontrola czystości po dwórz, klatek schodowych itp. w domach mieszkalnych na terenie miasta.

Dozorcy domów, w których czystość będzie na odpowiednim poziomie, zostaną wyróżnieni.

W czynie 1-Majowym

Junacy z Janowa Śląskiego

zradiofonizowali jarosławską spółdzielnię produkcyjną

Junacy 61 brygady PO „Służba Polsce w Janowie Śląskim w czynie 1-Majowym zobowiązali się przeprowadzić jedną niedzielę w kopalni, przyznając całkowity dochód na zradiofonizowanie wsi produkcyjnej w Wysocku pow. Jarosław.

Przepracowawszy dzień wolny od zajęć „SP”-skich dzielni junacy zarobili 500.000 zł, a suma ta wystarczy na zradiofonizowanie wsi, gdzie na dzień 1 Maja będzie zainstalowanych 96 głośników radiowych. Młodzież wsi Wysock pow. Jarosław, deklarując 50 dniówek roboczych. Jednocześnie młodzież wsi Wysock w gorących słowach dziękuje kolegom 61 brygady za ten czyn pisząc: KOLEDZY!

Jesteśmy wzruszeni Waszym szlachetnym czynem i bohaterstwem Waszej twórczej pracy. Podziwiamy wynik Waszych przodowników jak Aleksandra PUSA, Kazimierza WLA ZŁEGO, Józefa PUSA.

Jednocześnie dziękujemy Wam za nagrodę, którą wyróżniście nas. Już od dawna pragniemy zradiofonizować nasze mieszkania i świetlice, ale brak nam było na to funduszy oraz brak było również prądu elektrycznego.

Dziś dzięki opiece Rządu Ludowego - wieś nasza jest w trakcie elektryfikacji i na dzień 1 Maja br. odbędzie się w naszej spółdzielni światło elektryczne, a dzięki Wam koledzy w tym samym dniu zagrają u nas głośniki radiowe.

Jesteśmy dumni, że stanie się to właśnie 1 Maja tj. w tym dniu w którym cała klasa robotnicza, a wraz z nią masy pracujące miast i wsi radują się i dokonują przeglądu swych sił, sił światowego obozu pokój i postępu, obozu demokracji i sprawiedliwości społecznej.

W podziękowaniu za Wasz godny naśladowania czyn, zobowiązujemy się podnieść naszą spółdzielnię produkcyjną na wyższy poziom, ukończyć do dnia 30. kwietnia br. prace

Członkinie KGW zradiofonizują wieś

W gromadzie Huzele, gm. Lesko wieś, znajduje się Koło Gospodyń Wiejskich, które obecnie liczy 45 członkiń.

Koło to, pomimo trudności stara się pracować aktywnie, dając przykład pobliskim gromadom.

Od dłuższego czasu wioska Huzele była objęta planem zradiofonizacji, jednak długi okres czasu minął, a wieś nadal nie mogła korzystać z głośników gdyż stale napotymano na różne trudności.

Obecnie członkinie Koła postanowiły, iż w dniu 1 Maja w gromadzie tej poraz pierwszy odezwią się głośniki.

O słupy, o które trudno było wystarać się miejscowym władzom, wystarało się Koło Gospodyń. Kobiety własnymi siłami wzioły słupy z pobliskiego lasu i same wkopały je, by przyspieszyć prace.

Piękny czyn członkiń KGW w Huzelach może być przykładem dla innych Kół Gospodyń Wiejskich.

Wanda Sieczkowska koresp. N. Rz.

Będziemy jedli zdrowe ziemniaki

Na woj. rzeszowskie Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych przydzieliło 1.114 t. sadzeńników rakoodpornych, t. zw. poprawnych, w cenie po 1.200 zł za 1 q; przy czym Ministerstwo bonifikuje po 300 zł na każdym centnarze. Ziemniaków tych, mających ogromne znaczenie dla podniesienia kultury - nadszedł już pierwszy transport, z przeznaczeniem dla spółdzielni produkcyjnych i ośrodków szkolnych.

Równocześnie organizowana jest pomiędzy poszczególnymi powiaty szeroka wymiana ziemniaków rakoodpornych, wyprodukowanych na tym terenie.

wiosenne w polu oraz okazać czynną pomoc przy pracach zradiofonizacji naszej wsi, dając 50 dniówek roboczych.

Równocześnie zapraszamy do Honorowego Komitetu Zradiofonizacji Spółdzielni Produkcyjnej Wysocko, Waszych przodowników i prosimy o podanie nam ich nazwisk i fotografii.

Zapraszamy delegację Waszą na uroczyste otwarcie naszego radiowęzła w Dniu Międzynarodowej Solidarności Klasy Robotniczej 1 Maja 1950 r.

Równocześnie prosimy o nawiązanie z nami stałej korespondencji celem wymiany doświadczeń oraz informacji o osiągnięciach w pracy.

Święto Pracy mobilizuje młodzież szkolną miast i wsi

W Rzeszowie odbyła się okręgowa konferencja inspektorów szkolnych z terenu woj. rzeszowskiego.

Na konferencji tej inspektorzy szkolni, składając sprawozdania ze stanu przygotowań do obchodu Święta Pracy, zawiadomili kuratora OS o licznych powziętych przez młodzież szkolną wspólnie z nauczycielstwem i Komitetami Rodzicielskimi czynach 1-szo majowych.

Obok podniesienia wyników nauczania młodzież szkolna zobowiązuje się do rozmaitych prac konkretnych, związanych w mniejszym lub w większym stopniu ze szkołą.

Bydą nimi: Uporządkowanie najbliższego otoczenia szkoły, sadzenie drzew i żywopłotów, niwelacja i urządzenie boisk szkolnych, uporządkowanie dróg, parków i placów - lub wreszcie prace zalesienia nieużytków, w związku ze zbliżającym się Dniem Lasu.

Szereg szkół średnich zgłosiło objęcie opieki nad szkołami wiejskimi dla polepszenia w nich warunków pracy szkolnej (zakup pomocy nauko-

wych, bibliotek), wzgl. nad świetlicami.

Również nauczycielstwo zgłasza gremialnie swe zobowiązania 1-szo majowe, oddając dodatkowe godziny pracy z uczniami starszymi, dla podniesienia wyników pracy szkolnej.

Inspektorzy szkolni w swych sprawozdaniach podkreślali zgodnie, że tak młodzież szkolna jak i nauczycielstwo przygotowują się do jak najuroczystszej udziału w manifestacjach 1 majowych. W przygotowaniu są akademie i poranki szkolne, transparenty, i pieśni rewolucyjne.

Młodzież szkolna ZMP i ZHP weźmie udział w akcji zbiórkowej na Fundusz Obrońców Pokoju, a następnie - na fundusz walki z analfabetyzmem.

W okresie poprzedzającym Święto Pracy przewiduje się spotkania przodowników pracy z młodzieżą szkolną

W drugiej części konferencji omówiono przygotowania i program Tygodnia Oświaty, Książki i Prasy oraz ważniejsze sprawy wychowawcze.

W podsumowaniu obrad kurator OS tow. Grochmalicki wezwał nauczycielstwo i młodzież szkolną do spontanicznego manifestowania przywiązania swego do Ojczyzny i Rządu Ludowego w dniu Święta Pracy, obchodzonego pod hasłem powszechnej walki o pokój.

W związku z tym wezwaniem - postanowiono zorganizować we wszystkich szkołach Okręgu Szkolnego Koła Obrońców Pokoju, oraz przynieść ideę walki o pokój do wszystkich środowisk województwa.

St. Nowak

Zakładowy Komitet Obrońców Pokoju rozpoczął pracę

By zrealizować zadania apelu Światowego Komitetu Obrońców Pokoju, Zakładowy Komitet Obrońców Pokoju przy Redakcji „Nowin Rzeszowskich”, RSW „Prasa” i PPK „Ruch” postanowił na dzień 22 bm. zwołać zebranie ogólne, na którym wygłoszony zostanie referat na temat konkretnych form walki o pokój.

Członkowie Komitetu postanowili również odpowiedzieć na wezwanie Związku Zawodowego Pracowników Spożywczych i zorganizować zbiórkę pieniężną na pomoc dla strajkujących robotników Włoch i Francji.

Uzyskana ze zbiórki kwota, przekazana zostanie na Międzynarodowy Fundusz Pomocy Strajkującym.

Sprzedawcy gazet dla dzieci robotników

Tydzien TPD mobilizuje szerokie rzesze społeczeństwa do pomocy dla dzieci robotniczych i chłopskich.

M. in. na cele TPD zbierają fundusze kolporterzy gazet.

Oto Ernest Worla w okresie od 18 bm. do 18 maja sprzedaje wszelkie czasopisma otrzymane z PPK „Ruch” - bez pobierania rabatu.

Rabat ten ob. Werla przekazał na Fundusz Towarzystwa Przyjaciół Dzieci w Rzeszowie, wzywając jednocześnie do podobnej akcji wszystkich kioskarzy i kolporterów z terenu Rzeszowa.



W czynie 1-majowym listonosze rzeszowskiej poczty, podjęli piękne zobowiązanie pod hasłem „w każdym domu gazeta”. Załoga operacyjna postanowiła wzmocnić sprawność usług i uprzejmość wobec klientów. Na zdjęciu fragment rzeszowskiej poczty.

Na dzień 1 Maja

Nowy sklep elektrotechniczny MHD

Na cześć Święta Pracy pracownicy MHD otwierają przy ul. Jagiellońskiej w Rzeszowie nowy sklep detaliczny w branży elektrotechnicznej. W dniu Święta Pracy we własnym zakresie uruchomią oni na terenie miasta 2 stoiska z artykułami spożywczymi.

Równocześnie pracownicy MHD wprowadzają współzawodnictwo, by tą drogą wzmocnić dyscyplinę pracy i ostatecznie zlikwidować nieuzasadnione absencje.

W ramach długofalowych zobowiązań 1-Majowych załoga MHD zobowiązała się kontynuować walkę z podziemiem gospodarczym i wzmocnić czujność wobec elementów spekulacyjnych.

H. REDENTHAL korespondent N. Rz.

Wykonane zobowiązania na dzień 1 Maja

Przy ekspedowaniu materiałów tartych Biuro Techniczne Tartaku Lasów Państwowych Nr 7 w Łańcucie w ramach czynu 1-Majowego wykonało 1.240 proc. normy.

W realizacji prac szczególnie wyróżnili się: tow. tow. Kazimierz Kurck, Andrzej Romankiewicz, Stefan Sienicka i Bronisław Kunicki.

CZ. DUBIEL korespondent N. Rz.

Godowa przygotowuje się do Święta Pracy

Na wspólnym zebraniu członków świetlicy Gminnej Spółdzielni Samopomoc Chłopska i LZS w Godowej omawiano nowe prace organizacyjne, związane z dniem 1 Maja.

M. in. postanowiono na cześć Święta Pracy urządzić w gromadzie wieczerę artystyczną, połączony z występami sportowymi.

Miejscowy Ludowy Zespół Sportowy przygotowuje biegi krótkodystansowe konkurencji żeńskiej i męskiej, skoki w dal oraz zawody piłki siatkowej.

J. WĘGRZYŃIAK korespondent N. Rz.



Skład reprezentacji polskiej na mecz z Albanią

W środę rozegrany został w Katowicach sparingowy mecz między reprezentacją piłkarską PZPN a ZS „Górnik” (Katowice). Mecz zakończył się zwycięstwem Górnika w stosunku 1:0 (1:0). Jedyłą bramkę uzbyskał Wiśniewski (Górnik). Reprezentacja Polski wypadła słabo, przy czym kompletnie zawiódł napad. Pomysłnie zdążył egzamin jedynie formacja defensywna.

Po tym meczu kapitanat sportowy PZPN ustalił piłkarską reprezentację na mecz z Albanią, która przedstawiła się następująco:

BRAMKARZE: Jurowicz (Borucz), OBRONCY: Gędek, Barwiński (rez. Wolosz), POMOCNICZY: Stoma, Wiecezerek, Suszczyk (rez. Brzozowski), NAPASTNICY: Kohut, Gracz, Anioła, Cieślak, Wiśniewski (rez. Sądadek, Dybała).

Leszczyc i Wisz wygrywają w Gdańsku

W dniu wczorajszym rozpoczęły się indywidualne mistrzostwa bokserskie w Gdańsku. W przedbojach w wadze muszej Leszczyc wywalczył Łakomego z Wrocławia. W wadze piórkowej Jabłoński przegrał na punkty z Brzezińskim ze Śląska. W wadze półśredniej Wisz wygrał przez tko. z Rudzińskim z Olsztyna. W wadze średniej Kaczorowski przegrał na pkt z Głogką z Gdańska.

Kl. A przemysłowego APPN

Związkowiec (Przeworsk) - Gwardia (Lubaczów) 3:2

Tabela po ostatnich rozgrywkach piłkarskich przedstawia się następująco:

| | | | |
|--------------------------|---|----|-------|
| 1. Stal Stalowa Wola | 5 | 10 | 14:6 |
| 2. Związkowiec Przeworsk | 5 | 8 | 14:7 |
| 3. JKS Związkowiec Jar. | 6 | 8 | 12:11 |
| 4. Kolejarz Jarosław | 5 | 5 | 8:6 |
| 5. Gwardia Lubaczów | 6 | 3 | 7:8 |
| 6. Ogulno Niakr | 4 | 9 | 6:21 |

MAKSYM RYLSKI

NIEZACHWIANA PRZYJAŹŃ

Pisać o współczesnych stosunkach polsko-ukraińskich znaczy to ominiąć stosunki między Ukrainą Radziecką i Polską Ludową, która wkroczyła na drogę socjalizmu, znaczy to pisać o stosunkach między dwoma narodami, budującymi nowe życie według własnego uznania.

Narody te w znaczeniu, jakie nadał temu słowu wielki Mickiewicz, masy pracujące, nigdy nie żywiły względem siebie uczucia wrogości. Wprost przeciwnie, ciążyły one ku sobie, co znalazło wyraz w dniach wspólnej walki przeciwko ciemizmowi. Bogdan Chmielnicki, który w XVII wieku stanął na czele ukraińskiego powstania ludowego przeciwko szlachcie polskiej mawiał, że przeciwko panom i magnatom zbuntuje on warszawską „czern”. Wiemy również o stosunkach, jakie utrzymywał on z przywódcą powstania chłopów polskich, Kostką Napierewskim. Rzecz prosta, nacjonalistyczni historycy, zarówno polscy jak i ukraińscy pomijali tego rodzaju fakty milczeniem.

NIE BYŁO NIENAWIŚCI MIĘDZY PRZEDSTAWICIELAMI PRZODUJĄCEJ MYŚLI POLSKIEJ I UKRAIŃSKIEJ

Oczywiście nie było również nienawiści między przedstawicielami prądu myśli polskiej i ukraińskiej. Według świadectwa współczesnych, Mickiewicz darzył zainteresowaniem i sympatią naród ukraiński i jego twórczość; był jednym z najkariuzszych na świecie orędowników przyjaźni między narodami. Wielbił jego twórczość Taras Szewczenko szczególnie cenil właśnie ten rys charakteru genialnego autora „Pa na Tadeusza”. Wspólne dla obydwu wielkich poetów marzenia o przyjaźni między narodami wykraczało oczywiście poza ramy świata słowiańskiego. Zastępuje na uwagę znanemu szczegół, że po napisaniu swego wiersza pt. „Kaukaz” chłostającego ze szlachetną pasją politykę kolonialną rządu carskiego, w stosunku do uciśnionych narodów Kaukazu, Szewczenko przesłał go za granicę i to właśnie do rąk Mickiewicza.

Wzruszająca przyjaźń łączyła zesłanego na stepy azjatyckie Szewczenkę z zesłańcami polskimi, w szczególności z Sierakowskim i Bronisławem Zaleskim. Temu ostatniemu dedykował on swój wiersz „Szcze jak były my Kozakami”.

Iwan Franko był ściśle związany z polskimi pisarzami i działaczami społecznymi. Przetłumaczył on wiele utworów z języka polskiego i sam zamieszczał artykuły w prasie polskiej. Gorącymi przyjaciółmi literatury polskiej byli: Michał Starycki, tłumacz Mickiewicza, Syrokomli, Juliusza Słowackiego oraz Lesia Ukrainka, która przetłumaczyła fragment z „Konrada Wallenroda”, zaczynający się od

słów „Willa, naszych strumieni rodzica” (stworzyła cykl wierszy pod wpływem „Sonetów Krymskich”).

W ponurych latach rządów cara Mikołaja I, inteligencja ukraińska, pod kierownictwem wspomnianego wyżej Michała Staryckiego, niezłomnego bojownika o jedność słowian, zorganizowała w Kijowie Węzł Mickiewiczowski, który przystąpił się w wieczór przyjaźni polsko-ukraińskiej. Ojciec muzyki ukraińskiej, Mykoła Łysenko, napisał specjalnie na cześć tego wieczoru muzykę do słów wiersza „Moja pieśń otko”.

Tego rodzaju przykładów przytoczyć można bardzo wiele. Oczywiście nacjonalisci, którzy starali się rozniecić uczucie nienawiści między dwoma bratnimi narodami, pomijali te wszystkie fakty milczeniem.

GDY ZIŚCIŁY SIĘ MARZENIA MAS PRACUJĄCYCH OBU NARODÓW

Dopiero w naszej epoce mogły się zrealizować te marzenia mas pracujących Polski i Ukrainy, marzenia światłych umysłów obu narodów.

Naród ukraiński, masy pracujące całego Związku Radzieckiego i naród polski, podali sobie ręce, złączyły je w uścisku wiecznej, niezachwianej przyjaźni Narody Związku

Radzieckiego nie tylko śledzą z uczuciem szczerzej sympatii odbudowę polskiego państwa ludowego, lecz również pomagają mu wydanie w jego gigantycznej pracy twórczej. Od tej niezapomnianej chwili, kiedy bohaterscy żołnierze ramie przy ramieniu z bohaterkami żołnierzami Armii Polskiej wyzwolili spod jarzma faszyzmu stowickich zabiorców ziemie Kościuszkowskie i Jarosława Dąbrowskiego, Mickiewicza i Słowackiego, Kopernika i Chopina, naród radziecki udziela stale bezinteresownej pomocy bratniemu narodowi polskiemu.

Przejawy tej pomocy znajdujemy wszędzie na wszystkich odcinkach życia, łączy się ona z bezprzykładnym heroizmem pracy, z wspaniałym, twórczym zapalem narodu polskiego. W odbudowie Warszawy nie małą rolę odegrała pomoc Związku Radzieckiego. My, Ukraińcy, jesteśmy dumni z tego, że komisje urbanistów radzieckich, pod kierownictwem Nikity Chruszczewa, wniosły poważny wkład w dzieło odbudowy polskiej stolicy.

Polscy robotnicy i chłopcy przyjeżdżają do nas, do naszych kolchozów, do naszych fabryk, aby się uczyć przodujących metod pracy. I z całego serca nasi robotnicy i kolchoźnicy dzielą się z nimi swoimi doświadczeniami, szczerze podziwiając twórczy entuzjazm, jakim ożywione są

masy Polski, która wkroczyła zdecydowanie na drogę socjalizmu.

W jednej z wsi w obwodzie kijowskim, w Czerwonej Słobodzie, na cześć bawiących tam chłobów polskich, stworzono pieśń z życzeniami szczęśliwej drogi i szczęśliwego życia. Pieśń ta, śpiewana po dziś dzień, wyraża szczerze uczucia ludu. Sądzę, że dalsze badania folkloru mogą się przyczynić do odkrycia wielu tego rodzaju twórczości ludowej, zarówno w poezji, jak i w prozie.

WZMÓC POLSKO-RADZIECKĄ WYMIANĘ KULTURALNĄ

Coraz bardziej zacieśnia się więź między uczonymi polskimi i radzieckimi — zwłaszcza ukraińskimi uczonymi, artystami, aktorami, muzykami, pisarzami. Bezustannie odbywa się wymiana dóbr kulturalnych. Wydaje mi się, jednak, że w tej dziedzinie wiele jeszcze jest do działania, zwłaszcza jeśli chodzi o literaturę.

Niezachwiana przyjaźń łączy obecnie naród polski z wszystkimi narodami Związku Radzieckiego, przede wszystkim — z wielkim narodem rosyjskim. Dowody tej przyjaźni miałyśmy okazję widzieć na każdym kroku, podczas pobytu w Polsce w składzie delegacji radzieckiej na uroczystościach związanych z odsłonięciem pomnika Mickiewicza w Warszawie.

Dowody tej przyjaźni dostrzegaliśmy w czasie zwiedzania zorganizowanej ze szczególnym pietyzmem we Wrocławiu wystawy na temat „Mickiewicz a Puszczyca”, gdzie moje ukraińskie serce zabito radością na widok tablicy i gabloty, poświęconych przekładom utworów Mickiewicza na nasz język. Dowody tej przyjaźni dostrzegaliśmy na przedstawieniu w teatrze krakowskim, gdzie oglądaliśmy inscenizację „Borysa Godunowa”, dramatu „Mozart i Salieri” Puszczyca oraz sztuki Treniewa „Lubow Jarosława”. Cieszyliśmy się na widok afiszów, zapowiadających festiwal rosyjskiej i radzieckiej sztuki teatralnej. Ja osobiście z wielką satysfakcją przeczytałem na afiszach tytuły sztuk najlepszego dramaturga Ukrainy Radzieckiej, Aleksandra Korniejczuka „Platon Kreczet” i „Makar Dubrawa”.

LUDZIE RADZIECCY Z RADOŚCIĄ ŚLEDZĄ OSIĄGNIĘCIA POLSKIEJ LUDOWEJ

Jeśli idzie o nas, gości radzieckich to zachwyt nasz wywołał nie tylko po tożny wzrost dobrobytu Polski, roz-

wój jej przemysłu i rolnictwa, nie tylko odbudowa polskich miast i wsi okaleczonych, i skrwawionych i rozbitych przez faszystów, nie tylko nowo wzniesione kolosalne gmachy, lecz i wspaniały rozkwit kultury polskiej. Zdumiały nas nie tylko niebywale dotąd nakłady książek, lecz i polot twórczej myśli, który te książki cechuje. Zadziwiali nas nowe, wspaniałe cechy odróżniające współczesną literaturę polską od dawnej literatury, której najlepsze tradycje przejęła i przyswoiła sobie twórczo literatura współczesna. Szczególnie ucieszyliśmy się, dowiedziawszy się o szybkim rozwoju oświaty w Polsce, w kraju, w którym okupanci faszystowscy zniszczyli kilka tysięcy gmachów szkolnych i w bestialski sposób wymordowali prawie 20 tys. nauczycieli.

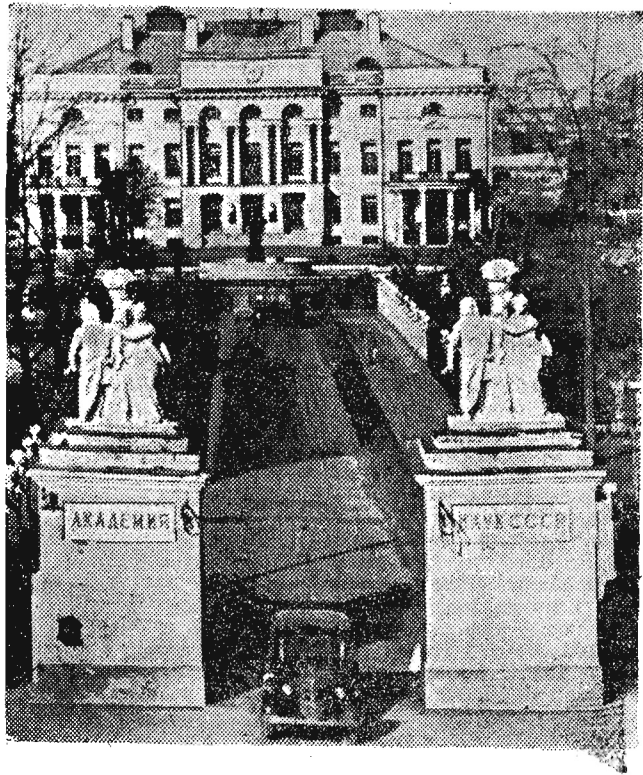
Wszystkie te osiągnięcia i wiele innych tłumaczy się oczywiście faktem, że w Polsce ustanowiono ustrój demokratyczny, na drodze zwyczajnej niezachwianej na drogę zbudowania socjalizmu, że połączym punktem oparcia jest dlań pomocne, opiekuńcze ramie Związku Radzieckiego.

IMIONA, KTÓRE W POLSCE WYMAWIA SIĘ Z CZCIA I MIŁOŚCIĄ.

Niezatarte wrażenie wywarło na nas zwiedzenie Muzeum Lenina w Poroninie, na którego fasadzie widnieje napis: „Sprawa Lenina jest nieśmiertelna” i którego wszystkie ekspozyty mówią o wielkiej przyjaźni, łączącej Lenina ze Stalinem, o tym, że nieśmiertelna sprawa Lenina spoczywa w niezawodnych rękach jego genialnego towarzysza broni — Józefa Stalina.

W czasie pobytu w prastarym mieście polskim Wrocławiu, zwiedziliśmy fabrykę wagonów; byłśmy obecni na wiecu, zwołanym na cześć przybyłych z okazji uroczystości odsłonięcia pomnika Mickiewicza, gości z zagranicy. Jeden z robotników fabryki, którego nazwiska, niestety nie zdołałem zapamiętać, wygłosił wspaniałe wzruszające przemówienie, na temat przyjaźni między narodami, między narodem polskim i radzieckim. Na zakończenie mówca wznosił okrzyk na cześć wielkiego wodza narodów, Józefa Stalina.

I ja chciałbym zakończyć ten artykuł imieniem, które słyszeliśmy w Polsce wszędzie, z imieniem twórcy przyjaźni między narodami. Niech żyje wielki Stalin!



Akademia Nauk ZSRR

(126)



Praca rozpoczynała się o świcie. Koło południa, gdy słońce dosięgało zenitu, a od ciszy i upału ciężko było oddychać, legi pustoszały. Ludzie chowali kosy pod rzędami skoszonej trawy i odchodzili do szalasów. Chłopcy, dziewczęta i dzieci skakali do rozlewiska wprost w ubranu i dopóki nie dogotował się obiad na ogniskach, nad łęgami rozlegały się piski, śmiech, okrzyki i pluskanie wody.

Gdy już dostrzegalnie zmniejszał się żar kipiącego złotym ogniem słońca, a znad rzeki wdzierało się na bezkresną równinę chłodne tchnienie, pracować było łatwiej i lżej było oddychać. Pracowano do zmroku. Przed zmierzchem spadała rosa. Liście i łodygi perzu, ciociorki, koniżyny, żywokostu, turzycy rozbiły się, jak od rozsypanych cekinów. Od wilgoci trawa miękła, kosiarze przechodzili po dwa — trzy rzędy, nie ostrząc kos.

Po wieczery znowu odzywał się brzeg rzeczki. To tu, to tam rozlegały się dziewczęce trele włoskiej harmonii, wysokie głosy dziewczęce wyznawały czule tajemnicę, chłopcy, przeważnie wyrostki — okazywali swą zręczność i brawurę w zawrotnych, szalonych tańcach po środku szerokiego koła. Wodzirej wszystkich

zabaw, Mitka Trubaczow, chłopiec o długiej czuprynie, którego nadal trzymało się przezwisko z czasów dzieciństwa: „Lalunia”, pokrzykiwał co chwila:

— Hej, tocz się, rodzima! Przetaczaj się, rodzima! Chłopi i baby wchodzili do szalasów i w milczeniu wsłuchiwali się w wesoły gwar. Nie trudno było pojąć dlaczego milczeli: minął już czas, gdy weselili się sami, upłynął bezpowrotnie.

Gdy tylko chłopcy i dziewczęta zbierali się na zabawę, Artiom i Maniaszka znikali, niepostrzeżenie w wiklinie, przedostawali się ścieżką do niezarostego, głębokiego jaru i tu, nad wodą, wystawieni na podmuchy wietrzyska, siedzieli aż do zorzy porannej.

Niewypowiedzianie pięknie było tu o tej porze. Powietrze było chłodne i gęste od aromatów, jakby ktoś rozlał miód. Za wikliną kaczki kwakały na jeziorach i rozlewiskach, wśród gęstych traw nawoływały się derkacze. Na środku nurtu pluskały rybki, uciekały od nich drzące kregi po oświetlonej przez księżyc tafli wodnej. Gdzieś z jaru biło źródło. Woda z niego spadała do rozlewiska z cienkim, brzękłym pluskiem. Daleko, daleko za rzeczką, widocznie na pasiece osiedleca Ostapa Kukulki, czekały psy. Koniaki polne terkotały bez ustanku i to tak donośnie, że od ich terkotania, zdawało się, drżało powietrze.

Lecz w nocy dźwięki żyły samotnie, dawały się rozróżnić i nie zlewały się w ową podniosłą wrzawę, jak to bywa w dzień.

Maniaszka siedziała pochylona nad Artiomem. Leżała na miękkiej, jedwabistej trawie, złożywszy głowę na jej kolanach.

Wiele już razy wypowiedzieli wszystkie słowa, które rodzi miłość. Teraz milczeli i milczeniem to sprawiło im rozkosz — wypływało z pełni ich szczęścia.

c. d. n.

Obwieszczenie o licytacji nieruchomości

Komornik Sądu Grodzkiego w Przemysłu Grzegorz Groński, mający kancelarię w gmachu sądowym ul. Konarskiego 6 na podstawie art. 676 i 679 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że DNIA 23 MAJA 1950 r. o GODZINIE 11-TEJ w Sądzie Grodzkim w Przemysłu sala Nr 83 odbędzie się sprzedaż w drodze drugiego publicznego przetargu, należącej do Akcyjnego Banku Hipotecznego, nieruchomości objętej whl. 3267 ks. gr. gm. Przemysł, składającej się z pbud. lkat. 2859 obszaru 335 m kw., położonej w Przemysłu przy ul. Rejtana 12, na której znajduje się 3 piętrowy budynek murowany, mieszkalny, kryty blachą, podpłwiczony w całości, mieszczący w sobie 24 izb, w średnim stanie. Nieruchomość oszacowana została na sumę 4,147,456 zł, cena zaś wywołania wynosi 2,764,970 zł. Przystępujący do przetargu obowiązany jest złożyć rękojmiej w wysokości 414.745 zł.

W ciągu ostatnich dwóch tygodni przed licytacją wolno oglądać nieruchomość w dni powszednie od godziny 8-mej do 18-tej, akta zaś postępowania egzekucyjnego można przeglądać w Sądzie Grodzkim w Przemysłu ul. Konarskiego 6 sala Nr 93.

K-437

(GRZEGORZ GROŃSKI)
KOMORNIK

„NOWE CZASY”

dokładny przedruk radzieckiego czasopisma „NOWOJE WREMIA”

Cena 1-go egz. 30 zł. w prenumeracie rocznej 1.300 zł. Zamówienia przyjmują Rozdzielnie Pren. Zakładowej PPK „Ruch” we wszystkich miastach powiatowych oraz Kolporterzy na zakładach pracy. K-442

PRZEDSIĘBIORSTWO Budowy Zakładów Przemysłu Ciężkiego zatrudni natychmiast techników budowlanych i mechanicznych. Podania i życiorysy należy kierować pod adres PBZPC w Stalowej Woli referat personalny. G-462

ZAGUBIONO kartę rejestracyjną RKU Gorlicce na nazwisko Krygowski Jan, Paszportowa pow. Gorlice Rzeszów. G-451 TRZYMIESIĘCZNE nowoczesne korespondencyjne kursy księgowości, angielskiego i łob. G-452 skrzyn. 163. K-453

Prenumerata zbiorowa miesięcznie zł 75, z doręczeniem do domu zł 100 i indywidualna zł 150. Prenumeratę przyjmuje PPK „Ruch” na konto PKO Nowiny Rzeszowskie Nr. IX — 13769.

„NOWINY RZESZOWSKIE” — Wydaje Rob. Sp. Wyd. „Prasa” — Redakcja: Rzeszów, ul. Gałęzowskiego 7. — TELEFONY: Red. Nacz. 1075, Sekr. Odpowiedz. 1554, pracown. działów 1603, sekretariat 1398. Oddział RSW „Prasa” (Dział Ogłoszeń) 1856, Państw. Przeds. Kolportażowe „Ruch” 1820. — Redaktor Naczelny przyjmuje godz. 12 — 12, Sekretarz Odpowiedzialny 11 — 12. Druk. P. Kr. Z. G. Oddział Rzeszów.

S-I-12614